

bare siger: Vi har flertal. Det er oven i købet det spinklest mulige flertal. Man har nemlig én stemmes flertal for dette lovforslag. Det er et lovforslag, hvor der er rejst klare spørgsmål om, hvorvidt vi er i strid med menneskerettighederne, i strid med grundloven, i strid med selve de grundlæggende retsfundamenter, som vi bygger vores demokrati på – det demokrati, som vi alle sammen prøver at udbrede til resten af verden, det demokrati, som vi gang på gang hører regeringspartierne og Dansk Folkeparti kræve, at alle, der kommer til Danmark, skal bekende sig til. Men det gælder åbenbart kun dem, der kommer hertil; det gælder åbenbart ikke for medlemmerne af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, at de skal overholde det demokrati, som man kræver af dem, der kommer hertil.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at man kan mene, det er i orden at gå på kompromis med og vende om på et så grundlæggende retsprincip, at hvis man er mistænkt for noget, skal man stilles for en dommer, et så grundlæggende retsprincip, at man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist, et så grundlæggende retsprincip, at en frihedsberøvelse kræver en konkret begrundelse. Jeg mener, det er fuldstændig fundamentalt, at man ikke kan beslutte, at en masse mennesker ikke har deres frihed. Man er nødt til at gå ud fra, at vi alle sammen har vores frihed, og skal der ske et indgreb i friheden, kræver det en konkret begrundelse. Med dette lovforslag gør man det modsatte.

Jeg mener ikke, vi er i nærheden af at være en politistat, men den metode, man bruger her, er en politistatsmetode; det er ikke tankegangen i en retsstat. Efter at nazisterne var blevet væltet, var der nogle, der spurgte til, hvorfor der ikke var flere, der sagde fra undervejs. Der er skrevet et berømt digt – jeg har ikke taget den nøjagtige ordlyd med, det findes i flere versioner – hvor en siger:

Først tog de jøderne. Jeg sagde intet, for jeg er ikke jøde. Derefter tog de kommunisterne. Jeg sagde intet, for jeg er ikke kommunist. Så tog de fagforeningsfolkene. Jeg sagde intet, for jeg er ikke fagforeningsmand.

Jeg håber ikke, at man om nogle år vil stå i den samme situation: at have udbredt denne foragt for retsstaten og retsprincipperne til også at gælde for andre grupper. Hele grundlaget for retsstaten er, at de samme retsprincipper gælder for alle. Det, vi plejer at sige er selve grundlaget for det danske demokrati, er sætningen om, at der er frihed for Loke såvel som for Thor. Loke

har stået for nogle af de mest forfærdelige ting i den nordiske mytologi, men alligevel siger vi, at friheden også skal gælde for ham; at retsprincipperne også gælder for ham. Jeg håber meget, at der vil være nogle til stede i dag blandt de borgerlige, der vil sige: Det er det, vi fortsat skal bygge på i Danmark, vi ønsker at have et demokrati, der bygger på grundprincippet om frihed for Loke såvel som for Thor.

Kl. 11:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er et par korte bemærkninger. Den første er fra hr. Jesper Langballe. Der er ingen grund til at løbe, hr. Langballe, det går nok.

Kl. 11:50

Jesper Langballe (DF):

Jeg har et spørgsmål til fru Line Barfod, som jeg for så vidt kunne have stillet til mange andre ordførere i den her debat. Det er den der stadige gentagelse af, at hvis man er mistænkt for terrorvirksomhed eller drabsplaner, så skal man stilles for en dommer. Vi er vel alle sammen enige om, at det er idealet.

Nu vil jeg spørge fru Line Barfod, om hun er fuldstændig ubekendt med – for sådan lød det – hvad formålet med administrativ udvisning er. Det er det, at PET har vurderet, at hvis de i en retssal lægger beviser mod den pågældende frem, så vil det betyde en kugle gennem hovedet på PET's kilde. Så kan fru Line Barfod sige, at det er hun ligeglad med osv. Men det lød, som om fru Line Barfod er fuldstændig ubekendt med, at det faktisk er det, der er formålet med administrativ udvisning.

Kl. 11:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Kl. 11:52

Line Barfod (EL):

Jeg er absolut ikke ligeglad med, om nogen får en kugle gennem hovedet, ligesom jeg absolut ikke er ligeglad med, om nogen bliver udsat for tortur. Jeg mener, det er statens opgave at beskytte os alle sammen bedst muligt mod at få en kugle gennem hovedet eller blive udsat for tortur. Men det gør vi gennem retsprincipper. Jeg mener ikke, at det at blive stillet for en dommer bare skal være et ideal, som vi skal tage frem og pudse af en gang imellem. Jeg mener, at det er fuldstændig fundamentalt for samfundet, og det gælder, uanset om vi taler om sager, hvor der er mistanke om terror eller om menneskehandel, rockerkriminalitet eller om andre sager, hvor